

Rudenko T.V.*Kirovograd State Pedagogical University named Vladimir Vinnichenko***THE FORMATION OF A CONTEMPORARY PRIMARY SCHOOL TEACHER'S COMPETENCE FOR
VALEOLOGICAL EDUCATION OF THE JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS**

The essence and main components of would-be school teachers' preparedness the Faculty of Pedagogy and Psychology for valeological education. The description and the results of the statement of pedagogical experiment are given.

Key words: valeological education, competence, culture of health, healthy lifestyles, experiment.

Руденко Т.В.*Кировоградский государственный педагогический университет имени Владимира Винниченко***ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СОВРЕМЕННОГО УЧИТЕЛЯ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ К
ВАЛЕОЛОГИЧЕСКОМУ ОБРАЗОВАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ**

Раскрыта суть и основные составляющие готовности будущих учителей факультета педагогики и психологии к валеологической деятельности. Дано описание и приведены отдельные результаты констатирующего и формирующего педагогического эксперимента.

Ключевые слова: валеологическое образование, компетентность, культура здоровья, здоровый образ жизни, эксперимент.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Руденко Тетяна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри корекційної освіти та здоров'я людини Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В.Винниченка.

Коло наукових інтересів: проблеми підготовки сучасного вчителя.

УДК 373.857:004

З.П. Соловей

*Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

**ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ
ТУРЕЧЧИНИ**

Стаття присвячена проблемам впровадження та використання інформаційно-комунікаційним технологій у загальноосвітніх навчальних закладах Туреччини для виокремлення позитивного та негативного досвіду з метою його використання в освітніх закладах України. Висвітлено шляхи та методи реформування та модернізації системи освіти Туреччини для вирішення питань підвищення якості освіти. Результати аналізу досліджень учених показали, що освітні проекти, які були проведені Міністерством національної освіти Туреччини значно посприяли удосконаленню інфраструктури ІКТ у школах Туреччини і відповідно підвищили рівень технологічної обізнаності учнів. Проте прослідковуються проблеми в координації та підтримці навчання за допомогою ІКТ, які вимагають більш детального розгляду та подальшого реформування.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, реформування системи освіти, освітня політика Туреччини щодо впровадження інформаційно-комунікаційним технологій у загальноосвітніх навчальних закладах.

Постановка проблеми. Більшість країн, зокрема економічно розвинені держави Європейського союзу (ЄС) та Сполучені Штати, реформують свої системи освіти, щоб підтримувати конкурентоспроможність молоді в епоху інноваційних технологій [6]. Головною метою введення інновацій є збільшення кількості кваліфікованих вчителів, які володіють інформаційно-комунікаційними технологіями (ІКТ). Вчителі мають бути здатними до новаторства і спроможними допомагати учням розвивати вміння та навички, які

необхідні у 21 столітті. З огляду на це, однією із світових тенденцій щодо освітніх реформ є спрямовання на інформатизацію освіти.

Аналіз раніше виконаних досліджень і публікацій. Для виявлення чинників, які впливають на використання ІКТ в освітньому контексті було проведено велику кількість наукових досліджень як турецькими вченими Акоюнлу Б., Орхан Ф. (*Akkoyunlu B., Orhan F.*), Актурк Н. (*Akturk, N.*), Айдин М.К., Гюрол М., андерлінде Р. (*Aydin M.K., Gürol M. Vanderlinde R.*), Айтадж Т. (*Aytac, T.*), Гульбахар Й. (*Gulbahar, Y.*), Хізіл А. (*Hizal, A.*), Карабачак К. (*Karabacak K.*), Кескінкілідж Ф. (*Keskinkilic, F.*), Йилдиз Х., Сефероглу С.С. (*Yildiz H. and Seferoglu S. S.*) та ін., так і вітчизняними: Биков В.Ю., Жалдак М.І., Литвинова С.І., Морзе Н.В., Співаковський О.В., Спінін О.М., Іванюк І.В., Овчарук О.В., Сороко Н.В. та ін.

Метою статті є аналіз основних заходів, що проводяться у Туреччині для впровадження ІКТ у загальноосвітні навчальні заклади та виокремлення позитивного та негативного досвіду з метою його використання в освітніх закладах України.

Виклад основного матеріалу. Туреччина, один із засновників Організації економічного співробітництва й розвитку (англ. *Organization for Economic Co-operation and Development, OECD*) та країна-кандидат на членство в Європейському союзі (ЄС). Уряд Туреччини проводить масштабні реформи в системі освіти для впровадження європейських стандартів щодо результатів навчання учнів у загальноосвітніх навчальних закладах (ЗНЗ) та намагається прискорити розвиток інформаційного суспільства, адже реформи системи освіти в сфері інформаційно-технічних дисциплін мають важливе значення для економічної конкурентоспроможності країни. З метою розвитку адекватної технологічної інфраструктури країни вже зроблені деякі кроки. Один з них стосується модернізації системи шкільної освіти у галузі використання ІКТ. Проте, політика радикальних інновацій вимагає тривалого часу і, в будь-якому випадку, повинна бути визначена довгострокова стратегія. Завдяки проектам Міністерства національної освіти (МНО) Туреччини (англ. *Ministry of National Education MoNE*, тур. *T.C. Millî Eğitim Bakanlığı*) до 2023 року планується розширення використання ІКТ у процесі навчання для підвищення якості освіти. Проте, для впровадження ІКТ в систему шкільної освіти потрібно використовувати цілісний підхід і системну модель інновацій в освітній системі. При цьому, першим кроком політики щодо впровадження інновацій, зокрема ІКТ, у навчальний процес ЗНЗ є формування загального бачення бажаних змін, усвідомлення стану всіх задіяних організацій, зрозуміння, як ці організації повинні змінитися, щоб посприяти оновленню системи освіти і, в результаті, сформувати конкретні завдання та дії щодо модернізації системи освіти.

У 1930-і роки, турецькі школи в процесі навчання використовували такі навчальні матеріали, як карти, лабораторне обладнання, проектори з кіноплівками. До 1940-х років в школах, в основному використовували друковані навчальні матеріали. У період з 1950 по 1970 рік, в школах почали використовувати аудіокасети та проектори. Крім того, деякі великі університети почали пропонувати спеціалізовані навчальні програми, спрямовані на підготовку фахівців у галузі освітніх технологій [9]. У 1985-86 навчальному році було розпочато експериментальне дослідження. Першим кроком було придбання 1100 комп'ютерів для 121 середньої школи. Проте, було встановлено, що комп'ютери повинні бути використані як засоби навчання, а не просто як предмет навчання [14].

У 1989 році Міністерство національної освіти, відповідно до проекту за підтримкою Світового банку, запропонувало приватним комп'ютерним компаніям спільну роботу у сфері

освіти для інтеграції комп'ютерів у процес навчання. Компанії розробили кілька різновидів навчальних програм. Метою цього проекту було не тільки встановити комп'ютери в школах, але навчити вчителів, працювати з ними.

Національна рада з питань освіти, в травні 1996 року, зосередила свою роботу на наступних п'яти питаннях, з метою відновити систему освіти відповідно до соціальних, наукових і технологічних розробок 21-го століття:

1. Початкова освіта і її орієнтація,
2. Реконструкція системи середньої освіти,
3. Повторне розташування шляхів переходу до вищої освіти,
4. Задоволення освітніх потреб суспільства,
5. Фінансування освіти.

Важливим кроком для модернізації системи освіти Туреччини було впровадження нового проекту «Проект глобалізації в освіті 2000» (анг. *Project for Globalization in Education 2000*), який був проведений за підтримкою Всесвітнього банку. Метою даного проекту було стежити за розвитком інформаційного століття і використовувати новітні технології навчання на кожному освітньому рівні, щоб мати можливість створити суспільство з адаптованими інформаційними та технологічними стандартами. В рамках цього проекту, були створені нові комп'ютерні лабораторії в 2451 початковій і середній школах в 80 містах і 921 селищі Туреччини. У кожній з цих шкіл технологічні класи були оснащені: комп'ютерами, принтерами, сканерами, офісними програмами, відеопроєкторами, телевізорами, відеомагнітофонами та освітніми відеокасетами.

Комп'ютерні компанії, які брали участь у цьому проекті, протягом одного року безкоштовно забезпечували доступ до мережі Інтернет у цих школах. Другий етап цього проекту охоплював ще 3000 шкіл [1].

Міністерством народної освіти було проведено такі проекти:

1. Проект МНО з надання доступу до мережі Інтернет (2004), метою якого є надання учням доступу до використання і обміну інформацією через електронне навчання. В рамках протоколу, підписаного Міністерством національної освіти і корпорацією Турк Телеком (тур. *Turk Telekom*) за це й же період 42.534 школи було приєднано до мережі Інтернет [12, 16].

2. Освіта для майбутнього за співпраці з компанією Інтел (анг. *Intel*) (2005-2006 рр.). Цей проект був націлений на те, щоб за три роки навчити 50.000 вчителів комп'ютерної грамотності. До кінця 2005 року 30.000 вчителів вже пройшли підготовку. До кінця 2006 року планувалося навчити ще понад 200.000 вчителів [4, 17].

3. Проект «Центри навчання» (2006 р). Цей проект мав мету надати вільний доступу до ІКТ ресурсів (комп'ютер, принтер, доступ в Інтернет та ін.), ІКТ підтримку учасників навчального процесу ЗНЗ, програмі навчання впродовж життя з наданням сертифікатів, а також забезпечити особистісне навчання для студентів відкритої освіти [15].

4. Електронні освітні портали: Даний проект спрямований на створення освітніх порталів, особливо для викладачів, студентів, шкільної адміністрації і батьків з метою підвищення якості освіти, скорочення цифрового розриву в освіті і локалізувати такі портали як Global Gateway, Skooool, IntelLearn і Think.com [2, 17]. У зв'язку з цим, Міністерство ініціювало 3 проекти національних веб-порталів:

- BEP (<http://bep.meb.gov.tr>) [5],
- Skooool (<http://skooool.meb.gov.tr/>) [19],

- Портал для вчителів (<http://ttkb.meb.gov.tr/ogretmen>) [21].

Процес реалізації цих проектів став предметом обговорень і дискусій у міжнародному науковому співтоваристві, в країнах, де шукають нові шляхи реформування освіти та власних програм інтеграції ІКТ. Прихильники проекту Буабенг-Андох, Хев, Бруш та Йилдирим (*Buabeng-Andoh, Hew, Brush and Yildirim*) [3], які підтримують виділення коштів з державного бюджету Туреччини для такого роду масштабних проектів інтеграції ІКТ, стверджують, що використання технологій у школах покращує якість викладання і навчання на всіх рівнях освіти. На противагу цьому, деякі вчені стверджують, що наведено не достатньо доказів співвідношення між використанням ІКТ у класі і вдосконаленням процесу навчання. Наприклад, Гульбахар, зазначає, що «незважаючи на величезні інвестиції в освіту, у школах досі досягнутій невеликий успіх в сфері ІКТ» [8]. Проте, наукове дослідження проведене Феррером, Белвісом та Памієсом 2011 року показує, що існує зв'язок між успішністю учнів та використанням планшетів, мобільних пристроїв і ПК у класі [7].

З огляду на це, в 2011 році Міністерством народної освіти Туреччини була ініційована нова широкомасштабна програма інтеграції ІКТ ФАТІХ (тур. «*Fatih Projesi*») – рух розширення можливостей та вдосконалення технології. Цей проект було розпочато з метою створення рівних можливостей в галузі освіти шляхом вдосконалення технології у всіх школах для того, щоб ефективно використовувати ІКТ у навчальному процесі.

Проект ФАТІХ складається з п'яти основних компонентів [13]:

1. Забезпечення обладнанням та програмними засобами;
2. Надання освітнього електронного контенту та управління електронним контентом;
3. Ефективне використання ІКТ в навчальних програмах;
4. Навчання вчителів у галузі використання ІКТ;
5. Усвідомлене, надійнийне і кероване використання ІКТ.

В 2011-2012 навчальному році проект ФАТІХ був проведений у 52 школах з 17 міст Туреччини. За наступні кілька років, за допомогою цього проекту вже 42000 шкіл і 570000 класів були оснащені новітніми ІКТ і перетворюються в комп'ютеризовані класи (Смарт-класи). У 2013-2014 була почата робота по установці інтерактивних дошок у середніх школах по всій Туреччині, що допоможе створити мультисенсорне середовище навчання. З метою забезпечення ефективного використання ІКТ у процесі навчання та викладання для вчителів проводяться спеціальні тренінги, зареєструватися на які можна на сайті проекту <http://fatihprojesi.meb.gov.tr/en>.

В 2013-2014 навчальному році було проведено дослідження, в якому брало участь 301 учень 9-х класів зі шкіл провінції Сакар'я. Результати досліджень, у процесі яких учням були видані планшетні комп'ютери, у рамках освітнього проекту ФАТІХ, показали суттєвий вплив на підвищення загальної успішності учнів у навчанні [11].

В процесі дослідження було виявлено, що 3.3 % студентів не мають персональних комп'ютерів у своїх будинках, а майже половина з 301 студентів мають тільки один комп'ютер вдома. Йїлдіз і Сефероглу зазначили, що тільки третина учнів мають комп'ютер і доступ до Інтернет вдома. З результатів їх досліджень прослідковується значний розрив між тими, хто має доступ до Інтернету та комп'ютера і тими, у яких немає таких можливостей. Проте, в цьому дослідженні, до того як учням були дані планшети лише 18,3% студентів мали планшетні комп'ютери, цей показник збільшився до 100% завдяки проекту ФАТІХ. Також збільшилась і кількість домашніх комп'ютерів і відповідно рівень ІКТ освіченості сімей підвищився. Цей результат є показником того, що даний проект відіграє важливу роль

у запобіганні нерівності, пов'язаних з доступом до ІКТ, а також підвищенні рівня ІКТ освіченості не тільки учнів, які беруть участь у проекті, але і їх сімей [20].

З іншого боку, в той час як всі студенти мали доступ до ІКТ, завдяки планшетами, доступ до Інтернет у рамках проекту ФАТІН був обмежений. Як показали дослідження, 70% студентів не можуть підключитися до мережі Інтернет зі своїх шкіл. Важливо зазначити, що 88% студентів мають можливість підключитися до мережі зі своїх будинків, 58% із них зі своїх мобільних телефонів та за допомогою комп'ютерів і 88% з них тільки зі своїх мобільних телефонів. Не слід забувати про те, що нездатність учнів підключитися до Інтернету зі школи, який на сьогодні відіграє важливу роль у системі освіти, буде перешкоджати реалізації цілей проекту ФАТІХ [10].

Було прослідковано зростання успішності учнів після того, як вони почали працювати з планшетами ніж до цього. Інтерес учнів збільшився саме до тих предметів, процес навчання яких і виконання домашніх завдань був пов'язаний з використанням планшета. Проте, було встановлено, що учні частіше за все використовували планшети для розваг, аніж для процесу навчання та досліджень [18].

У межах вище зазначеного проекту заснована так звана «е-школа», що була створена завдяки розробленої електронної платформи «Інформаційно освітня мережа» (тур. *Eğitim Bilişim Ağı (EBA)* – англ. *Education Information Network*). Ця платформа надає такі сервіси: оцінювання знань учнів за допомогою он-лайн тестування, завантаження навчальних матеріалів для проведення дистанційних курсів (наприклад, презентацій, відео з YouTube, світлин та ін.), створення презентацій, форумів та спільнот.

Е-школа дозволяє батькам, студентам, викладачам, адміністраторам школи та освітнім фахівцям взаємодіяти один з одним через Інтернет. Наприклад, студенти та батьки можуть переглядати табелі, батьки можуть взаємодіяти з учителями, і викладачі можуть задавати домашніх завдань, використовуючи інтерактивну платформу [13].

Висновки. Як підсумок цієї роботи, важливо зазначити, що Туреччина зіткнулася з важливими проблемами в галузі освіти: велика кількість студентів і викладачів, велика площа держави, дуже розгалужена система освіти, а також погані економічні умови на початку цього століття. Наприклад, студенти і викладачі складають близько 30% населення Туреччини. У цих умовах, забезпечення високої якості освіти та професійної підготовки для всіх, хто має потребу в навчанні, стало надзвичайно важливим. Проблема в тому, зробити це потрібно було найбільш економічно ефективним способом. Педагоги і уряд Туреччини спробували подолати ці проблеми шляхом розробки нових підходів в системі освіти. У цьому контексті, ІКТ розглядаються саме як новий підхід, який сприятиме збільшенню поширення інформації та вирішенню існуючих проблем. Також, не менш важливими альтернативами для вирішення освітніх та навчальних проблем Туреччини стало впровадження дистанційного навчання, підключення навчальних закладів до мережі Інтернет, встановлення комп'ютерів в ЗНЗ та проведення моніторингу нових засобів реформування. За допомогою цих технологій уряд Туреччини зможе вирішувати освітні та методичні проблеми незважаючи на бюджетні обмеження. Також, за допомогою вищезазначених програм і стратегій, з'являється можливість інтегрувати ІКТ в процес навчання на всіх рівнях освіти.

Позитивний досвід впровадження ІКТ у ЗНЗ Туреччини:

1. Завдяки рішучим зусиллям МНУ, більше однієї третини існуючих шкіл мають принаймні один комп'ютерний клас. Очевидно, що число комп'ютерів в школах Туреччини

буде продовжувати рости.

2. Уряд Туреччини і суспільство в цілому розглядають інтеграцію ІКТ в навчальну роботу як засіб підвищення якості освіти. І всіми шляхами намагаються сприяти цьому. В результаті цього, фінансування програм впровадження ІКТ в ЗНЗ відбувається не лише з державного бюджету але й за участі приватних компаній.

3. Проведення деяких програм сприяло не тільки зростанню інтересу учнів до навчання і підвищення їх загальної успішності в навчанні а й поліпшенню ІКТ обізнаності їх сімей в цілому.

Негативний досвід впровадження ІКТ у ЗНЗ Туреччини:

1. Прослідковуються серйозні проблеми при розробці та плануванні навчальних програм підготовки вчителів до ефективно використання нових технологій в процесі викладання.

2. Для отримання позитивного результату, особливу увагу слід приділити перегляду та оновленню навчальних програм, обладнання та навчальних матеріалів, на постійній основі в усіх установах освіти, які не завжди відповідають введеним змінам.

3. Результати досліджень показали, що учні, в більшості випадків, використовують надані їм засоби ІКТ не для навчання а для розваг. Тож це питання потребує більш детального вивчення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Akkoyunlu B., Orhan F. The use of computers in K-12 schools in Turkey, TechTrends, January 2001 Volume 45, Issue 6. – pp. 29–31 [online] – Avaluable from: <http://link.springer.com/article/10.1007/BF02772018>
2. Akturk N.A. Voyage to the Information Society: ICT in Education. Retrieved December 2005, [online] – Avaluable from: <http://www.bilgitoplumu.gov.tr/dbtz/dbtz/MEB-Sunum.pdf>
3. Aydin M.K., Gürol M., Vanderlinde R. (2015) Evaluating ICT Integration in Turkish K-12 Schools through Teachers' Views, Eurasia Journal of Mathematics, Science & Technology Education. – 2016, 12(4), – pp. 747-766
4. Aytac T. Egitim Portali. *Bilim ve Aklin Aydinliginda Egitim*. – 2004,– p. 48
5. BEP. (2006). *Bilgiye Erisim Portali*. Retrieved April, 2006, [online] – Avaluable from: <http://bep.meb.gov.tr>
6. Fensham, P.J. (2004). Increasing the Relevance of Science and Technology Education for all student in the 21st century. *Science Education International*, 15(1), 7-27.
7. Ferrer, F., Belvis, E., & Pàmies, J. (2011). Tablet PCs, academic results and educational inequalities. *Computers & Education*, 56(1), – pp. 280–288.
8. Gulbahar, Y. (2007). Technology planning: A roadmap to successful technology integration in schools. *Computers & Education*, 49(4), – pp. 943–956.
9. Hizal A. (1991) Türkiye'de Eitim Teknolojisi Eitim Bilimlerinde Cade Gelimeler. "New Educational Technology Approaches in Educational Sciences in Turkey" Eskişehir: Anadolu Universitesi, Açık Öretim Fakultesi Yayml.
10. Iske, S., Klein, A. and Kutscher, N. Differences in internet usage, social inequality and informal education. *Social Work & Society*. – 2005, 3 (2), pp. 215-223.
11. Karabacak K. Evaluation of Fatih Project in the Frame of Digital Divide, *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology* – April 2016, volume 15 issue 2– pp. 61– 72
12. Keskinkilic, F. Milli Egitim Bakanligi Internet'e Erisim Projesi. *Bilim ve Aklin Aydinliginda Egitim*. – 2004,– pp. 12– 25
13. MEB (2011) Eğitimde FATİH projesi. Retrieved in 26.02.2015 [online] – Avaluable from: <http://fatihprojesi.meb.gov.tr/tr/index.php>.
14. METARGEM. (1991). Türkiye'de Bilgisayar Destekli Eitim
15. MoNE Research, Planning and Coordination Board. Retrieved December, 2005, [online] – Avaluable from: <http://www.meb.gov.tr>
16. MoNE. (2004). *Ministry of National Education*. Retrieved November, 2005, [online] –

Avaluable from: <http://apk.meb.gov.tr/>

17. MoNE. (2005). *Ministry of National Education*. Retrieved January, 2006, [online] – Avaluable from: <http://www.meb.gov.tr>

18. Pamuk S., Cakir R., Ergun M., Yilmaz H. B. and Ayas C. Öğretmen ve öğrenci bakış açısıyla tablet pc. ve etkileşimli tahta kullanımı: FATİH projesi değerlendirmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*. – 2013, 13 (3), – pp.1799-1822.

19. Skool. *Oğrenme ve Öğretme Teknolojisi*. Retrieved April, 2006 [online] – Avaluable from: <http://skool.meb.gov.tr>

20. Yildiz H. and Seferoglu S. S. Sayısal uçurum ve demokrasi bilincine bakış: İlköğretim öğrencilerinin görüşleri. *Eğitim ve Bilim*. – 2014, 39 (171), pp. 86-98.

21. Портал для вчителів. *Oğretmenler Portalı*. Retrieved April, 2006, [online] – Avaluable from: <http://ttkb.meb.gov.tr/oğretmen>.

Z.P. Solovey

Perejaslav-Khmelnytsky State Pedagogical University named after Hryhoriy Skovoroda

USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN SECONDARY SCHOOLS IN TURKEY

This article deals with the problems of implementation and using of Information – Communicational Technologies (ICT) in secondary schools in Turkey to highlight the positive and negative experiences with aim to use them in educational institutions of Ukraine. Also to search the new ways and means of reforming and modernizing of the education system in Turkey that were made for improvement of education quality. The aim of this work is to make the analysis of the major events that were held in Turkey for the implementation of ICT in secondary schools

It is important to note, that during the reformation process Turkey has faced with the big difficulties in education system: a large number of students and teachers, a large area of the state, a very extensive system of education and poor economic conditions at the beginning of this century. For example, students and teachers constitute about 30% of the population of Turkey. In these circumstances, to give the high quality education and training for everyone who needs it, was the most important question. And it had to be solved by the most cost-effective way. Teachers and the Turkish government tried to overcome these problems by developing the new approaches in education. In this context, ICT is considered as a new approach that will increase the flow of information and solve the existing problems.

Also, no less important alternatives to solve educational and learning problems in Turkey has been the introduction of distance learning, connecting schools to the Internet, providing schools with computer and monitoring of new means of reform. With these technologies, Turkish government can solve the educational and learning problems despite of the budget constraints. Also, through the abovementioned programs and strategies, it is possible to integrate ICT in the studding process at all levels of education.

The analysis of the scientific research have shown that educational projects, conducted by the Ministry of National Education of Turkey significantly contributed to the improvement of ICT infrastructure in schools in Turkey and therefore increased the level of technological awareness of students. However the ICT integration process faced with some problems that require more detailed consideration and further reformation. For more effective solutions, special attention should be paid to revising and updating the curricula, equipment, and educational materials on a permanent basis in facilities of education. Moreover, qualified manpower requirements should be met especially in using new technology effectively.

Key words: *information and communication technologies, reformation of education system, educational policy of Turkey on introduction of information and communication technologies in general educational institutions.*

З.П. Соловей

*Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ ТУРЦИИ

Статья посвящена проблемам внедрения и использования информационно-коммуникационных технологий (ИКТ) в общеобразовательных учебных заведениях Турции для выделения положительного и отрицательного опыта с целью его использования в образовательных заведениях Украины. Освещены пути и методы реформирования и модернизации системы образования Турции

для решения вопросов повышения качества образования. Результаты анализа исследований ученых показали, что образовательные проекты, которые были проведены Министерством национал образования Турции значительно поспособствовали совершенствованию инфраструктуры ИКТ в школах Турции и соответственно повысили уровень технологической осведомленности учеников. Однако прослеживаются проблемы в координации и поддержке обучения с помощью ИКТ, которые требуют более детального рассмотрения и податшого реформирования.

Ключевые слова: інформаційно-комунікаційні технології, реформування системи освіти, освітня політика Турції по впровадженню інформаційно-комунікаційним технологіям в загальноосвітніх навчальних закладах.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Соловей Злата Павлівна – аспірант, Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди.

Коло наукових інтересів: проблеми впровадження та використання інформаційно-комунікаційним технологій у загальноосвітніх навчальних закладах Туреччини, шляхи та засоби реформування освіти, використання ІКТ у процесі навчання в загальноосвітніх навчальних закладах.

УДК 371.68

О.М. Царенко

*Кіровоградський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка*

МЕТОДИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ ДО ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

У статті обґрунтовано зміст і розглядаються методичні особливості вивчення курсу «Мультимедійні технології в технологічній освіті». У процесі розробки навчальної дисципліни реалізовані принципи відкритої освіти, зокрема на основі використання загальнодоступних сервісів Google передбачається відкритість і доступність електронних матеріалів (освітнього контенту) для майбутніх фахівців спеціальності: 014 Середня освіта (Трудове навчання та технології). Окреслено вимоги до рівня підготовки (психолого-педагогічної, методичної і технічної) майбутніх учителів трудового навчання та технологій. У статті наведено фрагмент авторської робочої навчальної програми з курсу «Мультимедійні технології в технологічній освіті». Передбачається, що досягнення навчальних цілей змістових модулів дисципліни забезпечується спільною діяльністю викладача і студентів.

Ключові слова: мультимедійні технології, підготовка вчителів технологій, активізація самостійної роботи, сервіси Google.

Постановка проблеми. Формування інноваційного освітнього середовища у закладах професійної освіти неможливо уявити без упровадження інноваційних педагогічних технологій і новітніх засобів їх реалізації, які мають значні дидактичні можливості. Засоби навчання нового покоління уможливають індивідуальний підхід та сприяють підвищенню ефективності педагогічних впливів з метою розвитку критичного мислення і творчих здібностей учнів і студентів [6].

Водночас, темпи реформування системи освіти уповільнюються через недостатню зорієнтованість змісту освіти на формування здатності людини використовувати здобуті знання в практичній діяльності у той час, коли ефективність застосування інноваційних методів навчання для посилення практичної спрямованості навчального процесу (особливо в професійних закладах освіти), суттєво залежить від використаних засобів навчання. Тому, необхідність прискорення темпів вивчення нового матеріалу, забезпечення науковості навчання та постійного розвитку пізнавальних інтересів і творчих здібностей вихованців,